

[L. Rasmussen.]

det ærede Medlem dernæst sagde, at hvad jeg havde sagt, var urigtigt, synes jeg, at han kom galt af Sted. Jeg læste ordret op af den Skrivelse, vi fik fra Ministeren, jeg gengav ikke efter Hukommelsen, og er det urigtigt, er det Ministerens Oplysninger, der er urigtige. Jeg kan godt forstaa, at det generede det ærede Medlem, og at han derfor søgte i Øjeblikket at klare sig med at sige, at det var noget, han var afskaaret fra at svare paa som Formand for Udvalget. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg oplæste Skrivelser, der ikke var fortrolige, og om hvilke det i Udvalget var meddelt, at man ikke behøvede at holde dem hemmelige.

Jeg skal sige til den højtærede Finansminister, at det er rigtigt, at hans Udtalelse i Efteraaret kom i Forbindelse med, at i indeværende Finansaar var Militærudgifterne mindre, de var ekstraordinært nedsatte, men naar den højtærede Minister i Slutningen siger, at dette Budget altsaa var et normalt Budget i Forhold til Lovene af 1922, naar han nu fortæller, at han vidste godt paa det Tidspunkt, at Nybygningskontoen var alt for lav, og naar han endelig i 1922 har sagt, at det, der da forelaa, var det absolut nødvendige, hvis vi skulde opfylde vore internationale Forpligtelser, tror jeg, at den højtærede Minister er kommet i en noget mærkværdig Stilling ved de Udtalelser, han fremsatte ved Finanslovens første Behandling. Den højtærede Minister sagde, altsaa i 1922, at det var det absolut nødvendige, men Aar efter Aar har det været for lavt, og det vidste han, og alligevel siger han til Rigsdagen, at Budgettet er normalt i Forhold til 1922. Saa skal vi altsaa passe paa, naar den højtærede Minister kommer med Erklæringer, de kan ikke blot være dobbeltbundede, men de kan være Genstand for Alverdens Fortolkninger.

Til den højtærede Forsvarsminister vil jeg sige, at han vogtede sig vel for at røre ved, at det Militærbudget, vi behandler, er bundfalsk i Forhold til Lovene af 1922. Det eneste, han havde at sige, var, at det blev mere bundfalsk ved vore Ændringsforslag. Naar vort Formaal er at naa frem til Afrustning, og vi søger gennem en Anmærkning paa Finansloven at give Bemyndigelse til Nedsættelse paa Budgettet, undrer jeg mig over det ærede Medlem Hr. Fraenkels Afbrydelse. Det bliver ikke mere falsk, naar jeg aabent erklærer vort Maal og søger gennem en Anmærkning at naa ned med Udgifterne. Derfor overraskede denne Afbrydelse mig. Der er ikke Skygge

af falskt i, at vi søger at komme ned med Udgifterne gennem en Anmærkning.

Naar derimod Ministeren erklærede, at han fremdeles staaer ved sine Udtalelser fra 1922, og desuagtet laver et Budget, der i hele sit Princip er bundfalsk, kan der ikke findes nogen anden Betegnelse end den anvendte.

Dernæst talte den højtærede Minister atter om de 600 000 Kr., der anvendes til Kaserneetablissementer og andet, og sagde, at han vilde ikke have det betragtet som Militærudgifter. Til Ministeren vil jeg sige, at jeg sagde ikke, at Budgettet til næste Aar bliver 5 Mill. Kr. højere end i indeværende Aar, jeg sagde, det bliver betydeligt mere end 5 Mill. Kr., og jeg vil sige, at vi kommer tæt op ved 5 Mill. Kr., selv om vi stryger de 600 000 Kr. Saaledes er Stillingen, mindre Ministeren vil sige, at naar vi bygger Torpedobaade, er det ingen Militærudgift, hvis vi kan bruge Assurancen fra et Skib. Jeg vil fastholde, at Militærudgifterne bliver langt mere end 5 Mill. Kr. højere end i indeværende Aar, det kan Ministeren ikke rokke ved, og Budgettet er, som sagt, bundfalsk. Hvis Militærlovene af 1922 skulde gennemføres, skulde det være 10 Mill. Kr. højere end de 5 Millioner, men det er Ministeren klogeligt gaaet udenom.

Dernæst rettede Ministeren et Spørgsmaal til mig, han spurgte, om jeg mente, at man kunde ændre sociale Love paa Finansloven. Jeg kan ikke se, at der, hvis et Flertal i Folketinget og Landstinget ønsker en social Lov ændret paa den Maade, da ikke kan finde en Ændring Sted i opadgaaende eller nedadgaaende Retning saaledes i Stedet for ved særlig Lov. Jeg kan i saa Henseende ganske holde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Dahlgard sagde; men hvis Ministeren hellere vil have det paa særlig Lov, skal det ikke skille os. Den højtærede Minister skulde prøve paa at læse Finansloven Aar efter Aar, han vilde da se, at det at lovgive paa Finansloven er en Trafik, der bruges. Jeg skulde tage meget fejl, om der ikke paa dette Finanslovsforslag findes et Par Anmærkninger om, at den og den Minister bemyndiges til uanset Lov af den og den Dato at gennemføre det og det. Det er at lovgive paa Finansloven, uanset Bestemmelser i Lovene. Jeg tror ganske sikkert, at noget saadant staaer i Aar, det har i alt Fald staaet mangfoldige Gange tidligere. Det er altsaa kun, naar det drejer sig om militære Bevillinger, at den højtærede Minister er imod det.

Saa har jeg et Par Bemærkninger til de Konservatives Høvding, det ærede Medlem